

SLAKTIÐ

Marna Frida Olsen

– DJÓR SKULU IKKI NÝTAST TIL UNDIRHALD

Tað sigur Marna Frida Olsen, djóra- og umhvørvisverndarfólk, eftir at ein kúgv og nakrar seyðir vórðu flettir á havnargøtum um vikuskiftið, meðan fólk hugdu at

Marna Frida Olsen

Hallur av Rana

Tórsgøta í Tórshavn var um vikuskiftið karmur um eitt heldur øðrvísi tiltak, tá havnarborgarar finga møguleikan at hyggja at meðan ein kúgv og fleiri seyðir vórðu flettir á Perlutorginum, nýggja navnið fyri torgið millum Miðlahúsið og Reinsariíð.

Slakt er kanska gerand-iskostur kring landið, og munnu tað vera fáir føroyingar, ið tað er heilt ókent fyri. Men tað hevur kortini vakt ans, nú tað varð gjørt á sjálvari mentanargøtuni í høvuðsstaðnum. Kjakið hevur verið sera lívligt á sosialum miðlum, har fólk hava verið ójovn á máli um tiltakið.

Umframt sjálvt slaktið, so hevur tað eisini vakt ans, at skipað varð fyri eini kapping á Tórsgøtu, har áskoðarar hugdu eftir hvør var skjótast at mjólka eini kúgv.

Nøkur hava ført fram, at talan er um djórapinslu, onnur meta, at eitt slíkt tiltak vísir manglandi virðing fyri djórunum, meðan uppافتur onnur meta, at tiltakið vísir eina manglandi virðing fyri starvinum hjá bóndum.

Hin síðan hevur víst á, at slakt er ein vanligur partur av lívinum hjá nógvum føroyingum, og at tað er gott fyri børn og onnur at síggja, hvagar kjøtið, ið tey fáa til matna, kemur frá.

Orðadrátturin á sosialum miðlum steðgaði ikki sjálvum slaktinum, men tað hevði sína ávirkan á sjálvt tiltakið. Upprunaliga var ætlanin at skjóta kúnna á havnargøtum, men eftir nógva kjakið á sosialum miðlum valdu fyrireikararnir at broyta skránnu og skjóta kúnna í Havnardali, áðrenn hon varð flutt oman til Perlutorgið, har hon varð slaktað framman fyri eini stórari fólkafeð.

Hoyrir ikki heima á býargøtum

Broyingin í skránni hevur kanska sissað nøkur fólk, men tað eru kortini fleiri, ið halda at sjálvt slaktið skuldi verði avlýst. Ein teirra er Marna Frida Olsen, samskiftisráðgevi og djóra- og umhvørvisverndarfólk.

Marna Frida Olsen heldur nevnliga lítið um bland- ingina av undirhaldi og slakti.

– Fletting hoyrir ikki

heima á býargøtum, og so slett ikki í undirhaldsstøðum við tónleik og ølsmakking. Børn eiga at læra at hava virðing fyri djórum. Hvussu læra vit teimum at virða tað lívið, ið verður tikið fyri at fáa kjøt til matna, um vit seta tað í samband við undirhald, spyr Marna Frida Olsen.

Men tað er ikki bara blandingin av undirhaldi og slakti, ið ger at Marna Frida Olsen mótmælir einum slíkum tiltaki. Hon vísir nevnliga eisini á, at sjálv karmarnir runt tiltakið vóru óvirðilgir fyri eitt so álvar- samt evni.

– Fyri djórinu er tað ein óvirðilgur endi at vera óviljaðir luttakarar í einum almennum undirhaldstiltaki. At taka lív er ein gerð, sum vit ikki skulu fara lættliga um. Karmarnar fyri dráp og slakt skulu hóska álvarsemi í støðuni. Eg meini ikki, at eitt tiltak sum Slaktið er hóska- andi karmar, sigur Marna Frida Olsen.

Skeivur boðskapur

Umframt at ein kúgv og nakrir seyðir vórðu flettir, so høvdu fyrireikararnir lýst við eini mjólkikapping, har ætlanin var at fáa bý-